

عطر مهربانی

دین

اهداف کلی است. شریعت در هر عصری ویژگی مخصوص به خود را دارد.

بر همین اساس، تاریخ انسان در عین این که با یک دین واحد الهی سر و کار دارد، با شرایع روبه‌روست. شرایع همان راه‌هایی هستند که متناسب و به فراخور استعداد امت‌ها و مقام و شایستگی اولیا و انبیای آن‌ها شکل می‌گیرند. قرآن می‌فرماید: «برای هر امت شریعت و روش خاصی قرار دادیم». (مائده: ۴۸)

هر شریعتی متناسب با مقتضیات زمانی و مکانی تغییر می‌کند، اما این کثرت و تغییر، موجب کثرت در دین نمی‌شود. با آمدن هر شریعتی بخشی از شریعت پیشین، که وابسته به زمان و مقتضیات دوران بوده است، نسخ می‌شود و بخشی اصول کلی شریعت توسط شریعت جدید مورد تأکید و تأیید قرار می‌گیرد. اما با ختم نبوت و اکمال و اتمام دین، دگرگونی در شریعت نیز پایان می‌پذیرد. (۱)

هدایت

«هدایت» در لغت به معنای دلالت و ارشاد به کار می‌رود و بر دو گونه است: یکی نشان دادن راه، که به آن «ارائه طریق» می‌گویند و دیگری رساندن به هدف که از آن به «ایصال به مطلوب» تعبیر می‌شود. به طور کلی، خداوند دارای دو نوع هدایت است: هدایت عامه و هدایت خاصه. هدایت خاصه خود بر دو نوع است: هدایت تکوینی و هدایت تشریعی.

پی نوشت‌ها:

۱. ر.ک. به: مولوی و پلورالیسم دینی، احمد رضا بسج، مجله معرفت، ۷۸

«دین» عبارت است از مجموعه عقاید، اخلاق، قوانین و مقرراتی است که برای اداره فرد و جامعه انسانی و پرورش انسان‌ها از طریق وحی و عقل در اختیار آنان قرار می‌گیرد. دین مبتنی بر وحی شامل بخش‌های گوناگونی است از جمله:

۱. عقاید که شامل باور و اعتقاد به حقایق و واقعیت‌های جهان هستی بر اساس توحید است؛ مثل اعتقاد به خدا، وحی و نبوت، قیامت و معاد، بهشت و دوزخ و مانند آن.

۲. اخلاقیات: تعالیمی است که فضایل و رذایل اخلاقی را به انسان می‌شناساند و راه تهذیب نفس از رذایل و آراسته شدن به فضایل را ارائه می‌دهد.

۳. شریعت و مناسک و احکام و مقررات که روابط فرد را با خود، با خدا، با دیگران و با جهان هستی بیان می‌کند و شامل روابط فردی، اجتماعی، حقوقی، مدنی و کیفیت روابط اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی است.

در یک تقسیم‌بندی کلی، دین یا حق است یا باطل. دین حق، دین الهی و وحیانی است که مصون از دستبرد بشر و به دور از اغراض و تفاسیر و جرح و تعدیل آن‌هاست؛ و دین باطل یا به طور کلی ساخته بشر است و یا اصل آن وحیانی بوده ولی بعدها توسط انسان‌ها دچار تحریف شده است. اساس دین حق وحی و پیام الهی است و نقد و نظر و تفسیر انسان غیر معصوم در آن راهی ندارد.

شریعت

«شریعت» راهی است که موجب رسیدن به اصول و

وارث شناسی

محمد فولادی

لغیا اعتمادی

به بهانه نوشیدن

آهای! با تو هستم. آره، با تو! تو که به بهانه پیشرفت و ترقی، به بهانه تجدد و نو شدن، به ارزش‌های پشت کرده‌ای و با آن‌ها بیگانه شده‌ای. تو که بدون توجه به اتفاق‌هایی که دنیای اطرافت را در بر گرفته، سوار بر ماشین سرکش زمان، بدون هیچ‌گونه توقف، پیش می‌روی. تو که... خوب است بایستی؛ بایستی و نیم‌نگاهی به راهی که آمده‌ای بیندازی. ببینی که چطور بی‌توجهی به آرمان‌ها و ارزش‌های تو را بی‌هویت کرده؛ آن وقت از خودت به خاطر این همه بی‌توجهی که در حق ارزش‌های کرده‌ای، بترسی. ارزش‌هایی که ندیدی، نشناختی و لمس نکردی.

... و بعد یک دسته گل بگیری و به دیدن ارزش‌های بروی. آن وقت ارزش‌هایت را قاب کنی و به موزه دلت بسپاری؛ گاهی سری به این موزه بزنی و گرد فراموشی را از رویشان پاک کنی، بلند فریاد بزنی و به همه بگویی که ارزش‌های تو کهنه و تکراری نیستند؛ نمی‌خواهی به بهانه نو شدن ارزش‌هایت را از تو بگیرند.

در رنگ

